

# РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Кърджали, 02.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I. СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова  
Боян Б. Ешпеков

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева  
в присъствието на прокурора Д. Б. К.  
като разглежда докладваното от Боян Б. Ешпеков Въззивно наказателно дело  
от общ характер № 20235100600325 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 35 от 21.06.2023 г., постановена по НОХД № 342 / 2023 г., Районен съд – Кърджали е признал подсъдимия Н. С. С., ЕГН: \*\*\*\*\*, от гр. Кърджали за виновен за това, че на 16.11.2022 г. в гр. Кърджали, като непълнолетен, но разбиращ свойството и значението на извършеното и можейки да ръководи постъпките си, без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, и чл. 1 и сл. от Наредба за условията и реда на разрешаване на дейности по чл. 73, ал.1 от ЗКНВП, държал високорискови наркотични вещества 2,61 грама коноп (марихуана, канабис) със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 11,2 теглови процента, поради което и на основание чл. 354а, ал.3, т.1, вр. с чл. 63, ал.1, т.3, вр. с чл. 54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като на основание чл. 69, ал.1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното наказание за срок от 2 години, като на основание чл. 304 от НПК съдът е

признал подсъдимия Н. С. С. за невинен и го е оправдал по повдигнатото обвинение за това, че на 05.12.2022 г. направил опит да придобие високорискови наркотични вещества, а именно 0,97 грама кокаин със съдържание на активен наркотично действащ компонент 79,6 теглови процента, като опитът е останал недовършен по независещи от дееца причини и да е извършено при условията на продължавано престъпление – престъпление по чл. 354а, вр. с ал.3, т.1, вр. с чл. 26, ал.1, вр. с чл. 18, ал.1 от НК. На основание чл. 354а, ал.6, вр. с ал.3 от НК, съдът е отнел в полза на държавата веществените доказателства, както следва: коноп с нето тегло 2,61 гр., предаден на съхранение в Агенция „Митници“ при МФ – София с приемно – предавателен протокол № 90456 от 23.12.2022 г.; кокаин с нето тегло 0,97 гр., предаден на съхранение в Агенция „Митници“ при МФ – София с приемно – предавателен протокол № 90455 от 23.12.2022 г. Съдът е постановил, след влизане на присъдата в сила вещественото доказателство мобилен телефон „Самсунг“ да се върне на правоимащия Н. С. С., а веществените доказателства представляващи черно найлоново парче от торбичка, скъсано найлоново пликче и 1 брой плик от пратка да бъдат унищожени като вещи без стойност. Със същата присъда подсъдимия Н. С. С. е осъден да заплати по сметка на ОДМВР - Кърджали направените по делото разноси в размер на 1250.00 лева.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от защитникът на подсъдимия Н. С., а именно адвокат Л. Б. от АК – К., с която последния обжалва присъдата като неправилна в осъдителната част, тъй като според него е нарушен закона и наложеното наказание е явно несправедливо. Той аргументира тези свои твърдения, като посочва, че подсъдимият не е осъществил състава на престъплението по чл. 354а, ал.3 от НК, тъй като на инкриминираната дата не е държал наркотичното вещество и че намерената зелена листа маса под тротоарната плочка не е негова и той не я е пипал. На следващо място адвокат Л. Б. развива съображения, че наложеното наказание е несправедливо завишено, тъй като съдът неправилно е отказал приложението на чл. 55, ал.1, т.2, буква „б“ от НК. Според защитникът били налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно младежка възраст, чисто съдебно минало, минимално количество на инкриминирания канабис и положителни характеристични данни. Поради тези съображения защитникът на подсъдимия моли въззивния съд да отмени

присъда № 35 от 21.06.2023 г., постановена от Районен съд – Кърджали по НОХД № 342/2023 г. и да постанови нова присъда с която подсъдимия Н. С. да бъде оправдан или присъдата да бъде изменена, като да бъде приложен чл. 55, ал.1, т.2, буква „б“, предл. 2 от НК и на подсъдимия да му бъде наложено наказание „обществено порицание“.

В съдебно заседание подсъдимия Н. С. не се явява. За него се явява неговия защитник – адвокат Л. Б., който поддържа жалбата, като не сочи други доказателства и не иска събирането на такива. Моли въззивният съд да отмени обжалваната присъда и да постанови нова с която подсъдимият да бъде признат за невиновен или да измени присъдата, като бъде приложен чл. 55, ал.1, т.2, буква „б“, предл.2 от НК и да наложи на подсъдимия наказание „обществено порицание“. На последно място моли съдът да обсъди приложението на маловажния случай по чл. 354а, ал.5 от НК.

Представителя на Окръжна прокуратура – Кърджали счита, че присъдата на Районен съд – Кърджали в осъдителната част е правилна, мотивирана и законосъобразна. Посочва, че определеното наказание е съответно на извършеното и на личността на дееца и като такова го намира за справедливо. Представителят на държавното обвинение посочва, че от доказателствата които са събрани в хода на съдебното следствие се установява, че на 16.11.2022 г. подсъдимият е държал процесното наркотично вещество, което се доказвало от свидетелските показания на свидетелите С.Д. и М.. Показанията им според прокурорът кореспондират с останалия доказателствен материал и че същите са еднопосочни и взаимно допълващи се.

Окръжен съд – Кърджали, като съобрази изложените доводи в подадената жалба, както и тези изложени в съдебно заседание пред въззивния съд, след собствен анализ на събраните в хода на производството доказателства и служебна проверка на правилността на атакуваната присъда съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е депозирана в срока по чл. 319, ал.1 от НПК, от легитимирано лице – упълномощен защитник на подсъдимия Н. С. и срещу акт който подлежи на обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Производството пред първоинстанционния съд се е провело по реда на

глава двадесет и седма от НПК, с предварително изслушване на страните по чл.371, т.1 НПК, при което подсъдимият е изразил съгласие да не се провеждат разпити на всички вещи лица, а при постановяване на присъдата непосредствено да се ползва съдържанието на експертните заключения от досъдебното производство. Съдът е одобрил изразеното от подсъдимия съгласие и е обявил, че при постановяване на присъдата непосредствено ще се ползва от съдържанието на експертните заключения от досъдебното производство, а именно физико – химическа експертиза изготвена от вещо лице Ц.Т.Т., физико – химическа експертиза изготвена от вещо лице Й.К.Й, дактилоскопна експертиза изготвена от вещо лице К.В.Б., комплексна съдебно психиатрично - психологична експертиза изготвена и допълнителна комплексна съдебно психиатрично – психологична експертиза изготвени от вещи лица Б.Г.И. и Т.М.Д..

За да постанови присъдата си Районен съд – Кърджали е приел за установена следната фактическа обстановка, която се споделя и от настоящият съдебен състав, а именно:

Подсъдимият Н. С. живеел в жилище, намиращо се в гр. К., ул. „Т.“ № \*\*, вх. \*, ет. \*, ап. \*\*. На него не му било издавано разрешение за извършване на дейности свързани с високорискови наркотични вещества.

На 16.11.2022 г. в РУ на МВР – Кърджали била получена информация, че подсъдимия Н. С. държи наркотични вещества. По този повод и за проверка на информацията била сформирана група състоящата се от свидетелите Г.С., И.Д. и И.М., които познавали подсъдимия Н. С. във връзка с работата им. На посочената дата, около 09.00 часа тримата полицейски служители се насочили към жилището на подсъдимия с цел да го локализируют. Пристигайки на адреса, свидетеля Г.С. се позиционирал на паркинг зад бл. \*\*, в който живеел подсъдимия Н. С., а свидетелите И.Д. и И.М.. се позиционирали от страни на посочения блок, за да могат да наблюдават действията на подсъдимия. Малко след разстановането си, свидетелите И.Д. и И.М.. забелязали, че подсъдимият се движи от страни на жилищния блок и последния се насочил към тротоарна пътечка намираща се зад блока. Стигайки до средата на тази пътечка, подсъдимият повдигнал една от плочките, бръкнал под нея, като в този момент свидетелите И.Д. и И.М.. забелязали черно найлоново пликче, под формата на топче, което подсъдимия

Н. С. пипал. Плочката която била вдигната от последния била разместена спрямо другите плочки. След това подсъдимият продължил движението си към съседния блок, до който бил задържан от посочените трима свидетели. Бил извикан разследващ полицаи на място, където свидетелите И.Д. и И.М.. му посочили повдигната тротоарна плочка от подсъдимия. На същата дата бил извършен оглед на мястото, при който било установено черно парче найлон от торбичка, съдържащо топче зелена суха листна маса. При тестване на намереното вещество, тестерът се оцветил в характерния за марихуаната цвят.

От изготвената в хода на досъдебното производство физико – химична експертиза се установило, че намереното под тротоарната плочка вещество е коноп (марихуана, канабис) със съдържание на активен наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол 11, 2 теглови процента с нето тегло 2,61 грама. Според § 1, т. 11 от Допълнителни разпоредби на ЗКНВП "Наркотично вещество" означава всяко упойващо и психотропно вещество, включено в списъците по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3. Наркотично вещество е и всяко друго природно и синтетично вещество, включено в списъците по чл. 3, ал.2, т. 1, 2 и 3, което може да предизвика състояние на зависимост и има стимулиращо или депресивно въздействие върху централната нервна система, предизвиква халюцинации или нарушения на двигателната функция, мисловната дейност, поведението, възприятията и настроението, както и други вредни въздействия върху човешкия организъм. Марихуаната представлява високорисково наркотично вещество, няма легална употреба, пазар и производство и е под контрол съгласно Единната конвенция на ООН за психотропните вещества, ратифицирана от Р. България, както и съгласно ЗКНВП. Включена е в Списък I по чл. 3, ал.2, т.1 от ЗКНВП и Списък I по чл. 3, т.1, приложение № 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични - "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина". С оглед на това в чл. 30 от ЗКНВП е въведена изрична забрана за придобиване и притежание на наркотичните вещества от Списък I по чл. 3, ал.2, т. 1 от закона. Съгласно Постановление № 23 на Министерски съвет от 1998 г. за определяне на цени за наркотичните вещества за нуждите за съдопроизводството, изменено с Постановление № 106 от 02.08.2023 г., влязло в сила на 08.08.2023 г., към

датата на деянието – 16.11.2022 г. цената на конопа е 6 лева за грам. Следователно 2,61 грама коноп е на стойност 15.66 лева. На подсъдимият не му е издавано разрешение за извършване на дейности свързани с наркотични вещества.

Фактическата обстановка приета от районния съд относно деянието за което подсъдимият е предаден на съд, извършено на 05.12.2022 г. и за което последния е признат за невиновен и е оправдан не следва да се коментира, тъй като не е подаден протест от страна на държавното обвинение и присъдата в тази ѝ част е влязла в сила.

Описаната и приета фактическа обстановка се подкрепя от събраните в хода на съдебното следствие и досъдебно производство гласни и писмени доказателства и изготвени експертизи, както правилно е отразил в мотивите си районния съд, а именно показанията на свидетелите Г.С., И.Д. и И.М., протокол за оглед на местопроизшествие от \*\*.\*\*.\*\*\*\* г. ведно с фотоалбум, протокол за оглед на веществени доказателства от \*\*.\*\*.\*\*\*\* г. ведно с фотоалбум, протокол за обиск на лице от \*\*.\*\*.\*\*\*\* г., физико – химична експертиза, справка за съдимост и характеристична справка изготвени по отношение на подсъдимия. В показанията си свидетелите И.Д. и И.М.. са категорични, че са забелязали подсъдимия Н. С. да повдига точно тази определена тротоарна плочка, под която впоследствие при извършения оглед на местопроизшествие е намерено инкриминираното наркотично вещество, и да го пипа. И двамата свидетели не могат да посочат, дали подсъдимият е оставил или е взел въпросното топче, но щом същото впоследствие е намерено под въпросната плочка, е очевидно, че не го е взел, а топчето или вече е било там, или подсъдимият го е оставил в онзи момент, при положение, че при извършения впоследствие обиск на подсъдимия по реда на ЗМВР не е открито друго подобно топче. И в двата случая е очевидна връзката на последния с намереното наркотично вещество. Показанията на двамата свидетели са последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи едни спрямо други. Районния съд правилно е отбелязал, че показанията на двамата свидетели намират опора и в житейската логика, тъй като ако подсъдимият не е знаел, че точно под тази тротоарна плочка се намира нещо което го интересува, в конкретния случай наркотичното вещество, защо изобщо е повдигнал конкретната плочка.

Обясненията на подсъдимият, в които той отрича да е ходил зад блока, на мястото където се е намирала тротоарна плочка под която е намерено наркотичното вещество на инкриминираната дата и да е вдигал въпросната плочка, правилно са преценени от решаващият съд като защитна теза на подсъдимия, като тя не се подкрепя от нито едно от събраните доказателства, а напротив, същата се опровергава. Поради горното следва да се посочи, че доводът на защитникът на подсъдимия, че последния не е осъществил състава на престъплението по чл. 354а, ал.3 от НК, тъй като на инкриминираната дата не е държал наркотичното вещество е неоснователен и неподкрепен от събраните доказателства. В отговор на изявлението на защитникът на подсъдимия в хода на съдебните прения, че е можело да бъде извършена дактилоскопна експертиза, съдът намира за необходимо да посочи, че при извършения оглед на вещественни доказателства найлоновото пликче, в което е било увито наркотичното вещество е било обработено за наличие на дактилоскопни отпечатащи, но не са били открити такива, което се установява от съставения протокол за оглед на веществен доказателства от \*\*.\*\*.\*\*\*\* г. Независимо от това, от останалите събрани доказателства в хода на досъдебното и съдебното производство може да се направи безспорен извод, че подсъдимият е извършил коментираното деяние.

От правна страна, при така установената фактическа обстановка районният съд е квалифицирал деянието извършено от подсъдимия Н. С., като такова по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК и му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като на основание чл. 69 от НК отложил изтърпяването му за срок от 2 години. Настоящият съдебен състав се солидаризира с аргументацията на първоинстанционния съд, че подсъдимият от обективна и субективна страна е осъществил едно от изпълнителните деяния предвидени в чл. 354а, ал.3 от НК, а именно „държане“, въпреки, че подсъдимия не е държал физически наркотичното вещество в момента на установяването му. Районният съд правилно е приел, че държането е установяване на фактическа власт върху предмета на престъплението от дееца, посредством действия, които обективират принадлежността на вещта, както и че държането следва да се разбира не в житейския му смисъл - държи, стиска в ръцете си, а в правен аспект – установяване и упражняване на фактическа власт върху предмета на престъплението, независимо от това дали деецът има непрекъснат контрол върху самата вещ. В тази връзка в мотивите

си районния съд правилно е отбелязал, че е без значение къде точно е намерено наркотичното вещество, дали в самия деец или на друго място, като в конкретния случай подсъдимият сам е обозначил мястото, повдигайки тротоарната плочка, под която се е намирало то. Чрез това действие се обективира и връзката на подсъдимия с намереното наркотично вещество. Както вече бе посочено безспорно е установено от изготвената експертиза, че намереното вещество е коноп, както и че на подсъдимият не е издавано разрешение за извършване на дейности свързани с наркотични вещества. Районния съд е достигнал и до правилния извод, че от субективна страна деянието е осъществено при форма на вина „пряк умисъл“. Подсъдимият е съзнавал обществено опасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване. В съзнанието на деецът е било отразено, т.е. деецът е знаел, че няма разрешение за извършване на дейности свързани с наркотични вещества и че държаното от него вещество е наркотично такова, а именно коноп. Видно от назначената и изготвена комплексна съдебно психиатрично – психологична експертиза е, че непълнолетният (към момента на извършване на деянието) подсъдим е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. В заключението на посочената експертиза е отразено, че деянието е извършено поради проява на лекомислие и увлечение, характерни за възрастта на подсъдимия. Въззивният съд възприема изцяло мотивите на решаващия съд, че деянието не е извършено поради лекомислие и увлечение. Безспорно деянието е извършено от подсъдимия като непълнолетен, но това се е случило малко повече от месец преди навършване на пълнолетието, което води до извода, че подсъдимият в пълна степен е разбирал сериозността на извършеното.

Според въззивният съд обаче неправилно и незаконосъобразно първоинстанционния съд е приел, че се касае за извършено престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК с което е допуснал нарушение на материалния закон. В мотивите си по отношение на наличие на обективния състав на престъплението по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК решаващият съд не е посочил защо приема, че е осъществен състава именно на посоченото престъпление. Това се извежда от мотивите изложени по отношение на определяне на наказанието, в която част районния съд посочва, че степента на обществена опасност на деянието е „типична“, че са налице смекчаващите обстоятелства,



а именно младата възраст и чистото съдебно минало на подсъдимия; че подбудите за извършване на деянието са незачитането на установения ред за осъществяване на контрол върху наркотичните вещества и че са налице отегчаващи обстоятелства, а именно лоши характеристични данни и установеното количество наркотично вещество, което според районния съд е много над еднократната доза. Според настоящият състав извършеното деяние от подсъдимия представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК. Съгласно правната теория и съдебната практика, "маловажен случай" по смисъла на разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК е налице тогава, когато извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от съответния вид. При тази преценка, правният извод на съдът трябва да има комплексен характер. Следва да бъдат отчетени механизма на извършеното престъпление, липсата или незначителността на вредните последици, мотивите и подбудите, ръководещи дееца при извършване на деянието, вида и стойността на предмета на престъплението, отражението и последиците от поведението на дееца за обществото, както и личните му характеристични данни.

Видно от събраните доказателства е, че се касае за държане на коноп (марихуана, канабис ) с нето тегло 2,61 грама, на стойност 15,66 лева, като безспорно в случая определящо за правната квалификация е количеството на предмета на престъплението и неговата стойност. Районния съд е определил това количество като много над еднократната доза. Не става ясно какъв е използвания критерии от решаващия съд, колко именно грама се съдържа в еднократна доза, за да може да определи това количество, като такова много над това. Настоящата инстанция намира, че в настоящият случай извършеното от подсъдимия Н. С. деяние представлява по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи на престъпления от този вид с оглед незначителността на вредните последици, минимално количество наркотично вещество и ниската му стойност и смекчаващите отговорността обстоятелства – младата възраст и чистото му съдебно минало. Единствено лошите характеристични данни на последният не може да променят този извод. Това нарушение следва и може да бъде отстранено от въззивния съд, като деянието бъде преквалифицирано в по – леко наказуемо престъпление

по чл. 354а, ал.5, вр. с ал.3, т.1 от НК.

С оглед преквалификацията на подсъдимият следва да му бъде определено наказание в рамките на предвиденото в чл. 354а, ал.5 от НК, а именно „глоба“ до хиляда лева. Въззивния съд като взе предвид, че престъплението е извършено от подсъдимия Н. С. като непълнолетен и съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1, т.5 от НК следва наказанието „глоба“ да бъде заменено с наказание „обществено порицание“. При това положение настоящият съдебен състав намира, че са налице всички изискуеми положителни предпоставки за приложение на чл. 78а, ал.6 , вр. ал.1 от НК, а именно – предвиденото наказание за посоченото престъпление е „глоба“ до хиляда лева, т.е. друго по – леко наказание от „лишаване от свобода“, подсъдимият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел, като не са налице причинени имуществени вреди от престъплението. Същевременно не са налице пречки за приложението на посочената разпоредба, визирани в ал. 7 на чл. 78а от НК. В чл. 78а, ал.6 е предвидено, че когато са налице условията по ал.1 на същият член и деянието е извършено от непълнолетно лице съдът го освобождава от наказателна отговорност, като му налага административно наказание „обществено порицание“ или възпитателна мярка. Вземайки предвид, че възпитателни мерки могат да бъдат налагани само на непълнолетни лица, а към настоящият момент подсъдимия Н. С. е навършил пълнолетие, то единствено възможно наказание което може да му бъде наложено е „обществено порицание“. Според настоящият съдебен състав наказанието „обществено порицание“ следва да бъде изпълнено чрез обявяване по Българско национално радио – радио Кърджали, като по този начин в най – голяма степен, ще бъдат постигнати целите заложи в чл. 36 от НК. В действителност и при определяне на наказанието по общите правила, съобразявайки разпоредбата на чл. 63, ал.1 т.5 от НК отново ще се стигне до налагане на наказание „обществено порицание“, но следва да се има предвид, че налагането му по реда на чл. 78а от НК е по – благоприятно за дееца, тъй като в този случай, последният ще бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

Само за прецизност следва да се посочи, че първоинстанционният съд правилно е отказал прилагането на разпоредбата на чл. 78а от НК, както е

поискал защитникът на подсъдимия, приемайки, че се касае за извършено престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК. Едно от изискванията за приложение на посочената разпоредба, е че за престъплението е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до три години или друго по - леко наказание, когато е умишлено. В посочения случай, това условие не е налице, тъй като предвиденото наказание за престъплението по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК е лишаване от свобода от една до шест години и с глоба от две до десет хиляди лева. Редукцията по чл. 63 от НК не се отчита при съобразяване наличието или липсата на всички изискуеми предпоставки за приложение на посочената разпоредба, като в тази връзка практиката на върховната съдебна инстанция е безспорна (в този смисъл Решение № 185 от 20.07.2010 г. на ВКС по н.д. № 108/2010 г. и Решение № 247 от 16.05.2011 г. на ВКС по н.д. № 1473/2011 г.).

Искането на защитата да бъде приложен чл. 55, ал.1, т.2, буква „б“ от НК и налагане на наказание „обществено порицание“ не следва да се обсъжда, тъй като съдът е стигнал до извода, че именно това наказание следва да се наложи на подсъдимия, но на друго основание и при по - благоприятни условия.

На следващо място с присъдата подсъдимият Н. С. незаконосъобразно е осъден да заплати по сметка на ОДМВР – Кърджали направените по делото разноски в размер на 1250.00 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от НПК, когато подсъдимият бъде оправдан по някои обвинения, съдът го осъжда да заплати само разноските, направени по обвинението по което е признат за виновен, а съгласно чл. 190, ал.1 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен разноските по делата от общ характер остават за сметка на държавата. В настоящият случай подсъдимият Н. С. е предаден на съд за две деяния извършени при условията на продължавано престъпление, като съдът го е осъдил за едно от тях, а за другото го е оправдал. Поради това подсъдимият следва да бъде осъден да заплати само направените разноски във връзка с деянието за което е признат за виновен, а именно разноските за изготвена физико – химична експертиза - сумата от 122.76 лева и за изготвена комплексна съдебна психиатрично – психологична експертиза – сумата от 681.60 лева, или общо сумата от 804.36 лева. Останалите направени разходи касаещи деянието по което е оправдан следва да останат за сметка на

държавата.

Имайки предвид изложеното е необходимо да се постанови решение, с което проверяваната присъда да бъде изменена в частта ѝ с която подсъдимият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК за което на основание чл. 354а, ал.3, т.1, вр. с чл. 63, ал.1, т.3, вр. с чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, изтърпяването на което е отложено на основание чл. 69, ал. 1 от НК за срок от 2 години, като деянието бъде преквалифицирано в престъпление по чл. 354а, ал.5, вр. с ал.3, т.1 от НК, за което и на основание чл. 78а, ал.6, вр. с ал.1 от НК следва на подсъдимия да му бъде наложено наказание „обществено порицание“, което съгласно чл. 239 от ЗИНЗС да бъде изпълнено чрез обявяване на решението по Българско национално радио – радио Кърджали. След преквалификацията на деянието в по – леко наказуемо престъпление подсъдимия Н. С. следва да бъде признат за невиновен и оправдан за престъплението за което е признат за виновен, а именно по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК. На следващо място присъдата следва да бъде изменена и по отношение на осъждането на подсъдимия за заплащане на направените разноски, като бъде отменена за разликата от 804.36 лева до 1250.00 лева. В останалата ѝ част, като правилна, обоснована и законосъобразна присъдата следва да бъде потвърдена.

Водим от изложеното и на основание на основание чл.334, т.3 и т.6, във вр. с чл. 337, ал.1, т.2 и т.4 и чл.338 от НПК, Окръжният съд

## **РЕШИ:**

**ИЗМЕНЯ** Присъда № 35/21.06.2023 г., постановена от Районен съд – Кърджали по НОХД № 342/2023 г. в следните части:

- **в частта**, с която Н. С. С. от гр. Кърджали с ЕГН: \*\*\*\*\* е признат за виновен за това, че на \*\*.\*\*.\*\*\*\* г. в гр. К., като непълнолетен, но разбиращ свойството и значението на извършеното и можейки да ръководи постъпките си, без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, и чл. 1 и сл. от Наредба за условията и реда на разрешаване на дейности по чл. 73, ал.1 от ЗКНВП, държал високорискови наркотични вещества 2,61 грама коноп (марихуана, канабис) със съдържание на активен наркотично действащ компонент

тетраhydroканабинол 11,2 теглови процента - престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, за което и на основание чл. 354а, ал.3, т.1 от НК, вр. с чл.63, ал.1, т.3, вр. с чл.54, ал.1 от НК му е наложено наказание “лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 69, ал.1 от НК за срок от 2 години, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА деянието от престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК в такова по чл. 354а, ал.5, вр. с ал.3, т.1 от НК и на основание чл. 78а, ал.6, вр. с ал.1 от НК го освобождава от наказателна отговорност и му налага административно наказание „обществено порицание“, което да бъде изпълнено чрез обявяване на присъдата по Българско национално радио – радио Кърджали, като го ОПРАВДАВА по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК;

- в частта, с която Н. С. С. от гр. Кърджали с ЕГН: \*\*\*\*\* е осъден да заплати по сметка на ОДМВР – Кърджали направените по делото разноси в размер на 1250.00 лева, като **ОТМЕНЯ** присъдата за разликата от 804.36 лева до 1250.00 лева.

**ПОТВЪРЖДАВА** присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_